

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Холмуродзода Фазлиддин Шомахмад дар мавзуи «Нақши шартномаҳои байналмилалӣ дар танзими муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ бо унсури хориҷӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 - Ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ (ш. Душанбе, 2025).

Автореферати диссертатсияи мазкур, ки аз 96 саҳифа (бо забони тоҷикӣ ва русӣ) иборат аст, ба омӯзиши ҳамаҷонибаи нақши шартномаҳои байналмилалӣ дар танзими муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ бо унсури хориҷӣ дар низоми ҳуқуқи Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудааст. Мавзуи таҳқиқот ҳамчун масъалаи мубрами илми ҳуқуқшиносӣ дар шароити ҷаҳонишавӣ ва ҳамгироии байналмилалӣ, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон фаъолона дар онҳо иштирок менамояд, бахшида шудааст. Сохтори автореферат бо риояи талаботҳои Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсия ва автореферати диссертатсия, ки бо фармоиши раиси Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 декабри соли 2024, №493 тасдиқ шудааст, омода карда шуда, мазмунӣ асосии диссертатсияро инъикос менамояд.

Мубрамият ва аҳамияти илмӣ мавзӯ. Муаллиф дар муқаддимаи автореферат ба таври муфасссал мубрамияти мавзуро асоснок намуда, қайд менамояд, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон беш аз 2000 - шартномаи байналмилалӣ дутарафа ва 350 - шартномаи бисёртарафа бастааст, ки нақши ин шартномаҳои байналмилалӣ ҳамчун сарчашмаи ҳуқуқи миллӣ ва байналмилалӣ хусусӣ (тибқи сарҳати 3 моддаи 10 Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон) афзоиш ёфта истодааст. Муаллиф се гурӯҳи назарияҳои илмиро дар бораи ҷойгоҳи шартномаҳои байналмилалӣ дар низоми сарчашмаҳои ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ (аз ҷумла назарияҳои М.Х. Бабаев, И.С. Перетерский, В.А. Канашевский ва дигарон) таҳлил намуда, ҷонибдорӣ худро аз ҳамчоя кардани онҳо бо ҳуқуқи миллӣ иброз доштааст. Мавзуи интихобнамудаи доктара бо барномаҳои илмӣ кафедраи ҳуқуқ ва идораи давлатии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав ҳамроҳ буда, робитаи таҳқиқотро бо масъалаҳои мубрами илмҳои ҳуқуқшиносӣ кишварамон нишон медиҳад.

Сохтор ва мазмунӣ автореферат. Автореферат дар доираи меъёри сохторбандӣ шудааст. Дар қисми тавсифи умумӣ таҳқиқот мақсад (таҳлили ҳамаҷонибаи ҷойгоҳи шартномаҳои байналмилалӣ дар ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ), вазифаҳо (аз омӯзиши пайдоиш ва таносуби сарчашмаҳои ҳуқуқ то пешниҳоди тавсияҳо барои тақмили қонунгузорӣ), объект (муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ бо унсури хориҷӣ), мавзӯ (санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ ва

назарияҳои марбут), марҳилаҳо ва заминаҳои таҳқиқот муайян гардидаанд. Асоси назариявӣ бо истинод ба асарҳои олимони ватанӣ (Ш.М. Менглиев, Б.А. Сафарзода, Д.А. Сидиков ва ғ.) ва хориҷӣ (М.М. Богуславский, В.А. Канашевский, Л.П. Ануфриева ва ғ.) мукамал аст. Методологияи таҳқиқот (усулҳои умумии илмӣ, муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, низомнокӣ ва таърихӣ) мувофиқи талаботҳои илмӣ интихоб шудааст. Заминаҳои эмпирикӣ (Конститутсия, кодексҳои маданӣ, оилавӣ, меҳнатӣ ва мурофиавӣ, қонунҳо ва шартномаҳои байналмилалӣ) асоси бозғайнимодии таҳлилро таъмин менамоянд.

Навгонии илмӣ ва нуқтаҳои ҷимояшаванда. Навгонии таҳқиқот дар омӯзиши ҳамаҷонибаи шартномаҳои байналмилалӣ ҳамчун сарчашмаи ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ ва пешниҳоди таърифи муайян (ҳамчун шакли ифода ва мустаҳкамкунии қоидаҳои рафтор дар санадҳои меъёрӣ) зоҳир мегардад. Муаллиф се навъи татбиқи меъёрҳои шартномаҳои байналмилалӣ дар қонунгузори Тоҷикистонро (пурра ворид кардан, мутобиксозӣ ва таҳияи санадҳои нав) пешниҳод намудааст, ки ин навоарӣ аст. Нуқтаҳои ҷимояшаванда (аз муайян кардани мафҳуми «санади ҳуқуқи байналмилалӣ» то таҳлили шартномаҳо дар соҳаҳои моликияти зеҳнӣ, оилавӣ, меҳнатӣ ва мурофиавӣ) илман асоснок ва бо мисолҳои мушаххас (Конвенсияи Венаи 1980, Конвенсияи Берн ва ғ.) таҳлил шудааст. Ин нуқтаҳо камбудии таҳқиқоти қаблӣ (набудани омӯзиши ҳамаҷониба дар илми ҳуқуқшиносӣ)-ро бартараф менамоянд.

Дар автореферат таҳлили муқоисавии шартномаҳои универсалӣ (CISG, TRIPS) ва минтақавӣ (дар ҷаҳорҷӯби Иттиҳоди Давлатҳои Мустақил ва Иттиҳоди Аврупо) бо қонунгузори Тоҷикистон, ки нақши онҳо дар ягонасозӣ ва ҳамохангсозии ҳуқуқ нишон медиҳад, ҳамчунин рӯйхати нашрияҳо (15 мақола, аз ҷумла 5 дар маҷаллаҳои Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон) ва адабиёт (69 маҷмаъа, аз ҷумла монографияҳо ва захираҳои электронӣ) ҳаҷм ва сифати таҳқиқотро тасдиқ менамоянд ва аннотатсияҳо ба се забон (тоҷикӣ, русӣ, англисӣ), оварда шудааст, ки муҳтавои мазмунӣ пурраи таҳқиқотро инъикос менамояд.

Хуб мешуд, ки доғалаб таҳлили муфассали таҷрибаҳои судии Тоҷикистон (масалан, ҳолатҳои мушаххаси татбиқи шартномаҳо)-ро дар автореферат мазкур ишора менамуд.

Бо вучуди ин, автореферати диссертатсияи Холмуродзода Фазлиддин Шоматмад дар мавзӯи «Нақши шартномаҳои байналмилалӣ дар танзими муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ бо унсӯри хориҷӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» қори илмӣ таҳқиқотии анҷомёфта ва дорои сохтори мукаммали мантиқӣ буда, ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионӣ назди

26 08 соли 2025.